

Der var en konference her i weekenden i Sharm el-Sheikh, hvor både Amr Moussa og Robert Zoellick var til stede, altså generalsekretæren for Den Arabiske Liga og den amerikanske viceudenrigsminister, og der talte man præcis om det problem. Der sagde Zoellick:

Hvad tror I, der er sket med jeres image, efter at I har brændt ambassader af og brændt flag af og truet vesterlændinge, fordi de er i jeres områder? Tror I ikke, det har ødelagt jeres image eller forringet jeres image?

Så det er altså en debat, der også er i den arabiske verden. Der var også en journalist fra den arabiske verden, der under krisen i januar/-februar skrev i en artikel:

Hvad tror I egentlig er værst, tegningen med bomben eller det, at der bliver smidt bomber i fundamentalismens navn?

Vedkommende blev så fyret, men det viser jo også, at vores arbejde for mediefrihed er temmelig relevant.

Der skal vi også være opmærksomme på, at vi faktisk fik en meget, meget bred opbakning, også fordi der er ingen i verden, der kan acceptere, at man brænder ambassader og flag af, fordi der har været nogle tegninger i en avis. Vi fik jo opbakning fra EU, USA og FN's generalsekretær. Det, vi nu skal arbejde for, er, at dette altså var en elendig ouverture til en forestilling, vi ikke vil have, nemlig forestillingen om civilisationernes sammenstød, og hvis det har været en elendig ouverture, så ingen finder på at genopføre den, er det jo ganske godt:

Så vil jeg sige vedrørende tortur, at der er jeg enig med både hr. Rune Lund og hr. Niels Helveg Petersen. Jeg vil sige til hr. Niels Helveg Petersen, at det må kunne være indbefattet i det, vi skal arbejde med, når vi skal operationalisere det her. Her ligger principperne, her ligger analysen, og jeg vil sætte det under det, man kunne kalde frihedsrettighederne, for selvfølgelig er det en fundamental frihedsrettighed at være fri for tortur. Det skal jeg nok være opmærksom på.

Så vil jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen vedrørende repræsentationsstrukturen: Nu er hr. Niels Helveg Petersen jo en fantastisk god læser, men der ligger ikke nogen skjult hensigt i det. Det er det, der står i vedtagelsen, der gælder. Det er repræsentationerne. Det er det, jeg mener med strukturen, det er altså ikke én repræsentation, det er flere. Så der ligger ikke sådan en skjult ny model. Men det vender jeg i øvrigt tilbage til i forbindelse med omlægningen af

udenrigstjenesten i lyset af det 21. århundredes udfordringer, men det er en helt anden sag.

Det er en ting, som hr. Troels Lund Poulsen var inde på, det er det, vi afprøver her med public diplomacy. Det er jo os, der skal gå ind i den nye måde, vi arbejder i udenrigstjenesten på. Vi så jo her, hvor vigtigt det var, at man kunne være uden for det politisk diplomatiske system og være opmærksom på, hvad der står i aviserne, og bidrage med dementi af aviserne og også markedsføre og præsentere Danmark i aviserne og i møder i religiøse kredse, som man jo normalt ikke har haft møder med, så public diplomacy er vigtigt og også noget af det, vi har lært af sagen her.

Jeg er også enig i, at ngo'erne skal have spilleplads, og derfor har vi jo også – og der er jeg enig med hr. Jeppe Kofod og andre – valgt at lave puljer inden for de tre hovedområder, hvor ngo'erne nu kan søge. Det har de ikke kunnet før.

En demokratifond mener jeg altså kommer til at leve sit eget bureaukratiske liv. Her skal det jo ind i den sammenhæng, som er i de tre kasser. Det afgørende er her, at ngo'erne selv kan tage initiativer og føde dem ind i processen.

Jeg tror ærlig talt, jeg har svaret på og kommenteret de overordnede ting, jeg syntes var relevante at tage frem her ved afslutningen af debatten.

Jeg er glad for den brede støtte, der har været til det, og på den baggrund bliver det jo også noget lettere og mere spændende også for alle ngo'erne og for alle Udenrigsministeriets medarbejdere at arbejde videre med det og uddybe disse partnerskaber, som er meningen med det.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til udenrigsministeren, først fra hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Der er en grund til, at jeg har hevet følgende formulering frem, som står i forordet:

Det nye er, at der synes at være tale om et forsøg på at mobilisere muslimer over hele verden til krig mod den vestlige civilisation.

Det er egentlig, fordi jeg mener, at den sætning på en eller anden måde har billedliggjort meget godt, hvad der har været problemet med det arabiske initiativ indtil nu, nemlig at man i for høj grad har taget udgangspunkt i egne sikkerhedspolitiske interesser, at man i for høj grad